

достойна за неговата любовъ. Той са намѣрваше тъкмо на онзи предѣлъ на живота, отъ койго чловѣкъ съгледва отпредъ си изминълата пролѣтъ на възраста и намръщената есенъ която пристѣпва съ голѣми крачки, когато може бы желаймы да опазимъ повече, долѣ не са е минъло време, сичко което навикътъ ни представа като нужно за благожитието ни, когато по хубавата полувина на живота ни на е оставила вече.

Арбакъ като са опытваше съ сичкитѣ си сили за да покори младото сърце на Иона, трудяше са търпѣливо и постоянно както никога другий пкъть въ подобни обстоятелства. Той не са благодареше да я обыча само, искаше и да са обыча отъ нея. Заради туй той изучаваше прилѣжно и най малкитѣ успѣхы на нравственното и физическо развитіе на младяя ѣ възрастъ; и като познаваше добръ голѣмото вліаніе, което има възвысенныйтъ умъ връху чловѣцы които са посветяватъ на обработванъето на духа, той са рѣши да обработи остроуміето и да просвѣти духа на прекрасната Неполитанка; еше той са надѣяше че Иона ще оцѣни кога да е онуй което той мисляше че може да привлече любовта ѣ, сирѣчь умъ богатъ отъ собствены пачала, влїаніе и сила, и право да кажемъ неговѣтъ умъ, ако и злотворенъ и развратенъ такъвзи бѣше дѣйствително. Щомъ повѣрва че момата позна вече умственнытъ му тѣзи сили той ѣ дозволи съ благодареніе, насърчи я даже да са срѣща съ слабоумнытъ роботъ на сладострастіето, отъ които изобилуваше градътъ Помпей, защото са надѣяше че такъвази душа предзначена за по высокы сношенія щѣше да оцѣти повече нужда да не страни отъ него и да го обыча като го сравнива съ другитѣ. Но той не си докара на умъ че младостта клони и съчувствува на младостта, както цвѣтето Слънчева-Майка-къмъ слънцето и туй му го доказа само ревността която печално възбуди въ него Главкъ. Отъ тѣзи минута, съвсѣмъ че не познаваше, както кавахмы, голѣмината на опасността, оцѣщаше постремитална и по шумна страстьта, която отъ толкови време въ себе си обуздаваше. Нищо нема по силно отъ безпокойната ревность, нищо друго не распаля тѣй лесно пламъка на любовта; и този пламкъ става тогасъ много силенъ и много стремителенъ, забравя протостыта която я отличава; тя не е вече пѣжна любовь, тя придобыва стремителността на жестокостта и на умразата.

Арбакъ са рѣши да са не мае вече въ приготвенія поржчваны отъ благоразуміето, но които можахъ да осуецѣтъ намѣреніята му, заради туй туй са рѣши да тури непроходимъ плетъ между себе